

עת"א 43074/10/15 - איציק בינאושילי, נגד הממונה על עבודות שירות - מפקדת גוש צפון, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה

22 נובמבר 2015

עת"א 43074-10-15 בינאושילי נ' הממונה על עבודות שירות - מפקדת גוש צפון ואח'

בפני כב' השופט רון שפירא, סגן נשיא

העותר

איציק בינאושילי,
ע"י ב"כ עו"ד נאג'י עאמר (סנגוריה ציבורית)

נגד

המשיבים

1. הממונה על עבודות שירות - מפקדת גוש צפון
ע"י היעוץ המשפטי של שב"ס
2. מדינת ישראל
ע"י פרקליטות פלילית מחוז חיפה

פסק דין

הרקע לעתירה:

בפני עתירת אסיר נגד החלטת הממונה על עבודות שירות המורה על הפקעת עבודות השירות וריצוי יתרת העונש במאסר במתקן כליאה.

העותר מרצה עונש מאסר של 6 חודשי מאסר, אשר נפסק כי ירצה אותו בעבודות שירות החל מיום 24.2.14 (ת"פ 1368-10-12 של בימ"ש השלום בקריות - התיק הקודם או התיק הראשון). ביום 11.12.14 נעצר העותר בגין חשד למעורבות באירוע אחר וביום 21.12.14 הוגש נגדו כתב אישום לבימ"ש השלום בקריות (ת"פ 42167-12-14 - התיק החדש) והעותר שהה במעצר עד ליום 26.1.15, מועד בו נתמלאו התנאים שנקבעו בהחלטת שחרורו לחלופת מעצר בית מלא בבית אמו. במהלך מעצרו בבית מעצר קישון נערך לעותר שימוע והמשיב החליט כי לאור התנהלותו במהלך ריצוי עבודות השירות ולאור היותו במעצר יש להפסיק את עבודות השירות.

העותר הגיש עתירה נגד החלטת הממונה על עבודות שירות (עת"א 43801-02-15 - העתירה הראשונה) במסגרתה טען נגד תקינות הליך הפסקת עבודות השירות והשימוע שנערך לו עת שהיה במעצר וללא בדיקה האם העותר מעוניין בייצוג משפטי. בימ"ש זה קבע לגבי העתירה הראשונה כי נפל פגם בשימוע שנערך לעותר. על כן, נקבע שעניינו של העותר יוחזר אל המשיב אשר יבצע לעותר שימוע נוסף במסגרתו תינתן לעותר ההזדמנות לטעון טענותיו בדבר שינוי הנסיבות מאז עריכת השימוע הקודם ולהיות מיוצג על ידי עורך דין.

ביום 18.5.15 נערך לעותר שימוע בהתאם להוראות ביהמ"ש בעתירה הראשונה ובמהלך השימוע העלו ב"כ העותר והעותר טענות נגד הכוונה להפסיק מנהלית את ביצוע עבודות השירות. לאחר הליך השימוע נותר המשיב בעמדתו כי יש להפקיע את יתרת עבודות השירות. נגד החלטה זו הוגשה עתירה לביהמ"ש המחוזי (עת"א 32739-06-15 - העתירה השנייה) במסגרתה תקף ב"כ העותר את ההחלטה להפקיע את עבודות השירות וכן את העובדה כי לב"כ העותר לא הוצגו מכלול המסמכים שהיו בידיו של המשיב. לאחר שהתקיים דיון בעתירה וביהמ"ש עיין במסמכים נקבע כי פסק הדין בעתירה יינתן ביום 19.7.15.

יצוין עוד כי ביום 10.3.15, במסגרת ההליכים בתיק החדש, הוצג הסדר טיעון לפיו הודה העותר בכתב האישום והוסכם כי העותר ירצה עונש מאסר בדרך של עבודות שירות, בכפוף לחו"ד חובית של הממונה על עבודות השירות וכן מרכיבי ענישה נוספים. ביום 4.6.15 התקבלה חו"ד המשיב המתנגדת לריצוי עונש המאסר בעבודות שירות ובעקבות החלטה נוספת של בימ"ש השלום התקבלה חו"ד משלימה לחו"ד המשיב במסגרתה הוצעו מקומות אופציונליים לביצוע עבודות השירות תוך שבחו"ד המשלימה ציין המשיב כי העותר אינו ניתן להשמה בעבודות שירות. ביום 7.7.15 התקיים דיון בתיק החדש לעניין גזירת דינו של העותר, זאת לאחר קבלת חוות הדעת המשלימה של המשיב, ובמהלך הדיון ביקש נציג המאשימה כי יושת על העותר עונש מאסר שירוצה בעבודות שירות. לעמדה זו הצטרף ב"כ העותר ובימ"ש גזר על העותר עונש של 6 חודשים לריצוי בעבודות שירות.

לאחר התפתחות זו הורה ביהמ"ש המחוזי ביום 12.7.15, במסגרת פסק דין שניתן בעתירה השנייה בהעדר הצדדים, כי עניינו של העותר יובא שנית לדיון בפני המשיב, כאשר בפני המשיב יונחו כל חוות הדעת שניתנו בעניינו של העותר. בעקבות כך זומן העותר לשימוע ביום 17.8.15, שם טען ב"כ העותר כי לא ייתכן שהמדינה תדבר בשני קולות כאשר מחד יותר לעותר לבצע עונש של 6 חודשי מאסר בעבודות שירות בתיק החדש אך מאידך המדינה תעמוד על הפקעת עבודות השירות בתיק הראשון. בנוסף צוינו נסיבותיו האישיות של העותר ומהלך השיקום שעבר העותר כפי שעלה מגזר הדין שניתן בעניינו. במהלך השימוע ביקש שוב העותר כי תינתן לו האפשרות לעיין בדו"ח המעסיק שנמנעה ממנו האפשרות לקבלו בעבר. בתום השימוע הומלץ על הפסקה מנהלית של עבודות השירות וביום 8.10.15 הורה מפקד המחוז על הפסקה מנהלית של עבודות השירות. נגד החלטה זו מוגשת העתירה הנוכחית.

טענות הצדדים:

העותר טוען כי יש לבטל את החלטת המשיב להפסיק מנהלית את עבודות השירות. נטען כי יש לחייב את המשיב להותיר את דרך ריצוי עונש המאסר בדרך של עבודות שירות, נוכח הפגמים המהותיים שנפלו בהחלטת המשיב. נטען כי הליך השימוע היה פגום מאחר שלעותר לא ניתנה האפשרות לעיין במסמך מהותי וחשוב של המעסיק אשר על פניו קיבל משקל בהחלטה להורות על הפסקה מנהלית של עבודות השירות. עוד נטען כי הנמקתו של מפקד המחוז להפסיק את עבודות השירות אינה יכולה להתקבל לאור העובדה שמדובר בהנמקה "טפסית".

כן נטען כי נגד פסק דינו של בימ"ש בתיק החדש לא הוגש ערעור על ידי המדינה וכי כעת העותר מרצה עונש של עבודות שירות שהושתו עליו במסגרת גזר הדין בתיק החדש. עוד נטען כי יש להתיר לעותר להמשיך לרצות את יתרת ימי המאסר בעבודות שירות, כאשר תקופה זו חופפת לתקופת עבודות השירות שאותה מרצה כעת העותר.

עוד טוען העותר כי מהחלטת המשיב משתמע כי על העותר לרצות תקופת העונש במצטבר לתקופה שנגזרה עליו בתיק מאוחר, דבר שלטענת העותר לא יכול לעמוד, זאת נוכח הוראתו של סעיף 45(ב) לחוק העונשין אשר מורה כי במקרה דנן חל הכלל של חפיפת העונשים, כך שעל העותר לרצות בסך הכל תקופה של 6 חודשי מאסר בעבודות שירות אשר הושטו עליו בגזר דין מאוחר. נטען כי בגזר הדין החדש הורה ביהמ"ש כי העותר ירצה עונש מאסר של 6 חודשים בעבודות שירות, מבלי שהורה כי תקופה זו תהיה במצטבר לתקופת המאסר שנותרה לעותר מהתיק הראשון (כאשר עובדת ההליכים הנוגעים להפקעתם של עבודות השירות בתיק הקודם הייתה ידועה לביהמ"ש במסגרת חוות הדעת שהוגשו מטעם המשיב). עוד נטען כי החלטת המשיב להפקיע את עבודות השירות מאיינת ומפוגגת את החלטת ביהמ"ש שדן את העותר לאחרונה שקבע קביעה מפורשת כי עונש המאסר ירצה בעבודות שירות. נטען כי קביעתו של ביהמ"ש בתיק החדש כי ימי המאסר ירצו בעבודות שירות גוברת על תוצאת קביעתו של המשיב שחלק מימי עבודות השירות ירצו במאסר בפועל.

העותר טוען כי החלטת המשיב להפסיק מנהלית את עבודות השירות ולהורות על מאסרו של העותר הינה החלטה בלתי סבירה, לא מידתית, כרוכה בשיקולים זרים ומתעלמת משיקולים נוספים שהיה על המשיב לקחת בחשבון. נטען כי על אף שהסמכות להחליט בדבר הפסקה מנהלית של עבודות השירות נתונה למפקד מחוז צפון, בהחלטתו של מפקד המחוז הוא מפנה להמלצת עורכת השימוע וכן למכתב הבקשה של הממונה ולכן על פניו מדובר בהחלטה שהתקבלה ללא הפעלת שיקול דעת עצמאי מצד בעל הסמכות. כן נטען כי לאור ההסתמכות על מכתבה של עורכת השימוע הפגמים שנפלו במהלך השימוע לא ניתן לנתקם מהחלטתו של מפקד המחוז.

עוד טוען העותר כי השיקולים שהנחו את מפקד המחוז הינם שיקולים זרים ושגויים וזאת ניתן ללמוד מהעובדה כי מפקד המחוז הפנה בהחלטתו לבקשת הממונה להפסקה מנהלית, כאשר ממכתבו של הממונה ניתן לראות כי הוא הפנה להחלטתו של השופט מיום 14.5.15 ובמכתב תומצתה החלטת ביהמ"ש באופן שהעותר יוזמן לשימוע נוסף באמצעות בא כוחו. נטען כי ההחלטה אליה מפנה הממונה אינה קיימת ובנוסף תמצית ההחלטה אינו מדויק, שכן מפסק דינו של ביהמ"ש מיום 12.7.15 ניתן לראות שביהמ"ש ציין כי בעניינו של העותר ניתנו שתי החלטות סותרות אשר מלמדות כי המדינה מדברת בשני קולות ונתון זה נשמט מתיאור ההחלטה שאליה, לכאורה, הפנה הממונה.

העותר טוען כי אמנם במהלך השימוע הוזכרה העובדה כי בעניינו של העותר ניתנו שתי החלטות סותרות אך השמטת הנתון על ידי הממונה בחלק שמתמצת את החלטת ביהמ"ש יוצרת מצג שגוי בפני מקבל ההחלטה והדבר מלמד כי עובדה זו קיבלה משקל נמוך. על כן, נטען כי החלטת המשיב מתעלמת משיקולים רלוונטיים ומתבססת על נתונים שגויים.

עוד טוען העותר כי המדינה מדברת בשני קולות והעמדות הסותרות של נציגי המדינה עלולות לגרום לכך כי שני בתי משפט יקבלו החלטות סותרות על סמך אותם נתונים. נטען כי אמונו של הפרט ברשויות המדינה עלול להתערער וזאת במיוחד נוכח המצג שנוצר לפיו העותר מתאים לבצע עונש של 6 חודשים בעבודות שירות אך מאידך לתקופה של כחודש בעבודות שירות הוא אינו מתאים. נטען כי מדובר בעמדות מנוגדות שלא יכולות לעמוד.

המשיב טוען כי מדובר בעתירה שלישית על תיק שבו הורשע העותר ב- 2014 והוטלו עליו 6 חודשי עבודות שירות החל

מ-24.2.14. נטען כי במהלך העבודה העותר נעדר מן העבודה, התנהג בצורה שלילית במסגרתה גם תקף אדם קשיש וגנב כסף לקשיש אחר. בעתירה הראשונה שהוגשה על ידי העותר ביהמ"ש קבע כי העותר יוחזר לשימוע נוסף, זאת כאשר העותר היה עצור בתיק החדש, השימוע נערך בתוך בית המעצר וביהמ"ש קבע שנפל פגם בהליך השימוע. נטען כי ערכו לעותר שימוע חדש ועדיין החליט מפקד המחוז להפסיק מנהלית את עבודות השירות מאחר שהעותר לא העלה כל טענה מניחה את הדעת להתנהגותו. שוב הוגשה עתירה בה נטענה הטענה שהמדינה מדברת בשני קולות. ביהמ"ש קיבל עמדה זו וביקש להחזיר את עניינו של העותר פעם נוספת לשימוע. נטען כי נקודה זו התבררה והיה שימוע נוסף שגם בו ב"כ העותר לא העלה כל טענה מניחה את הדעת לגופן של ההחלטות להפסיק מנהלית את עבודות השירות ושוב מפקד המחוז החליט להפקיע את עבודות השירות.

ב"כ המשיב טוענת כי אולי אפשר לקבל את הטענה שהמדינה מדברת בשני קולות אך לא שהממונה מדבר בשני קולות. נטען כי הממונה באופן עקבי, בכל ההליכים של התיק החדש, התנגד לביצוע עבודות שירות. על אף התנגדותו העקבית של הממונה החליט ביהמ"ש לשלוח את העותר לעונש מאסר שירוצה בעבודות שירות. נטען כי אין קשר בין התיק הפלילי החדש שבו הורשע העותר לבין התיק שלפניו. בתיק הנוכחי העותר היה אמור לסיים ריצוי עבודות שירות עוד בשנת 2014 ובפועל לא סיים אותן מכיוון שההתנהגות שלו הייתה שלילית ביותר. עוד נטען כי בכל השימועים שבית המשפט הורה על ביצועם לא היה לעותר שום טיעון ענייני שמסביר בצורה עניינית למה התנהג כפי שהתנהג כך שהחלטה על הפסקה מנהלית היא החלטה סבירה. נטען כי במהלך ריצוי עבודות השירות העותר אף עבר עבירה נוספת והורשע בה ורק בשל כך היה צריך להפסיק לו את עבודות השירות, בלי קשר להתנהגות השלילית שלו. נטען כי החלטת מפקד המחוז להפסיק מנהלית את עבודות השירות הינה סבירה.

באשר לטענה כי לא הופעל שיקול דעת על ידי מפקד המחוז נטען כי לא ניתן לקבל את הטענה. מפקד המחוז קיבל את כל המסמכים וראה בעצמו את כל הפרטים. הוא לא פירט הכל מחדש אלא הסתמך על המסמכים שהוצגו בפניו, אך ברור שהופעל שיקול דעת.

לעניין החפיפה בין העונשים טוען המשיב כי ב"כ העותר מבקש מביהמ"ש לקבוע שכל התיק הקודם בעצם מתבטל, זאת כאשר העותר ביצע עבירה נוספת והורשע בה, ובכך הוא יזכה מן ההפקר בכך שתבוטל הענישה הקודמת. נטען כי נכון שביהמ"ש בתיק החדש לא קבע שהענישה תהיה במצטבר ולכן היא אמורה להיות בחופף, אך המשיב טוען כי מאחר שמבוקש להפקיע את עבודות השירות ושיתרת עבודות השירות תרוצה מאחורי סורג ובריח, מבוקש להורות שהעותר ירצה את יתרת הימים שנותרה לו מאחורי סורג ובריח ואת 6 החודשים בתיק החדש שירצה בעבודות שירות. עוד נטען כי גם בתיק החדש העותר כבר זומן לשיחת בירור כך שגם התנהגותו שם בריצוי העונש אינה מופתית.

המשיב מבקש שביהמ"ש יקבע כי ההחלטה להפסיק מנהלית את עבודות השירות בגין התיק הישן היא החלטה סבירה. נטען כי התנהגות העותר לכל אורך ריצוי עבודות השירות הייתה שלילית ביותר, למרות ההזדמנויות שניתנו לעותר לפני משורת הדין. נטען כי עבודות השירות כבר היו צריכות להיות מופסקות לפני זמן רב והממונה לא מסר חוות דעת חיובית בנוגע לעבודות השירות בתיק החדש. על כן, מבוקש לדחות את העתירה.

דין והכרעה בעתירה:

לאחר שבחנתי את טענות הצדדים ואת המסמכים שהוגשו לעיוני הגעתי למסקנה כי אין מקום להתערב בהחלטת המשיב ועל העותר לרצות את יתרת עונשו בתיק שבנדון מאחורי סורג ובריח. עם זאת, יש להורות כי תקופת המאסר מאחורי סורג ובריח תהיה בחופף לתקופת המאסר שנגזרה על העותר בתיק החדש, כך שהעותר ירצה בתיק החדש את תקופת המאסר שנגזרה עליו בדרך של עבודות שירות בהפחתה של ימי המאסר שירצה מאחורי סורג ובריח בשל יתרת מאסרו בתיק הקודם על פי החלטת המשיב.

בכל הנוגע לחפיפת העונשים סעיף 45(ב) לחוק העונשין קובע כך:

"(ב) מי שנידון למאסר ולפני שנשא כל ענשו חזר ונידון למאסר, ובית המשפט שדן אותו באחרונה לא הורה שישא את ענשי המאסר, כולם או מקצתם, בזה אחר זה, לא ישא אלא עונש מאסר אחד והוא של התקופה הארוכה ביותר".

העותר טוען כי לפני שנשא כל עונשו בתיק הקודם חזר ונידון למאסר (גם מאסר זה בדרך של עבודות שירות) וביהמ"ש בתיק החדש לא הורה שישא את עונשי המאסר בזה אחר זה (למרות שהיה מודע לעונש המאסר בתיק הקודם שטרם רוצה במלואו) ולכן נטען כי עליו לשאת עונש מאסר אחד של התקופה הארוכה, כלומר, העונש בתיק החדש בלבד.

ברעפ 5074/06 אושרי צימר נ' מדינת ישראל (פסק דין מיום 15.5.07) נכתב לעניין זה כי "סעיף 45(ב) לחוק העונשין קובע ברירת-מחדל, שלפיה אדם שנידון פעמיים לעונשי מאסר, יישא בעונש מאסר אחד לתקופה הארוכה ביותר. העונש הארוך "בולע" את העונש הקצר והכל - בהיעדר קביעה אחרת של בית המשפט שדן אותו באחרונה. בסעיף זה - כך נפסק - "רצה המחוקק לאפשר לו [למי שנידון פעמיים - א"ר] בדרך כלל לכפר על עוונותיו על-ידי ריצוי עונש אחד ויחיד, היינו על העבירה הכבדה ביותר..." (ע"פ 237/80 מדינת ישראל נ' קורטאם, פ"ד לד(4) 576, 577 (1980))."

כפי שנכתב ברע"פ 5074/06 הנ"ל, וכפי שטענה ב"כ המשיב, סעיף 45(ב) בא לאפשר לנאשמים הנדונים פעמיים למאסר, לרצות רק עונש אחד, על העבירה הכבדה ביותר. פרשנותו של ב"כ העותר יוצרת תוצאה תמוהה שבה ביצוע העבירה הנוספת במהלך ריצוי עבודות השירות חילץ אותו מהעונש הקודם, שאותו טרם סיים לרצות, בשל התנהגותו השלילית במהלך ריצוי עבודות השירות. לא ניתן לקבל פרשנות זו כסבירה גם לאור העובדה שבגין שתי העבירות, הן הישנה והן החדשה, נשפט העותר לעונש זה של 6 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות ולכן לא ניתן לקבוע כי אחת העבירות היא כבדה פחות ועליה להיבלע בעונש הכבד יותר. כמו כן, כאמור, אין מקום כי העותר יקבל "פרס" על ביצוע עבירה נוספת בזמן ביצוע עבודות השירות בדמות של חילוצו מהעונש הקודם, כפי שטוען ב"כ העותר שיש לקבוע.

ב"כ המשיב מציעה ללכת בדרך שנקבעה ברע"פ 5074/06 הנ"ל, כך שהחפיפה תהיה לעניין התקופה והמועדים בלבד. כלומר, בית משפט זה לא יתערב בהחלטת המשיב על הפסקת עבודות השירות וריצוי היתרה בדרך של מאסר, כאשר תקופת המאסר תהיה חופפת לתקופת ריצוי עבודות השירות שנותרה לעותר לבצע בתיק החדש, כך שלא ירצה בסך הכל מעבר ל-6 חודשים הן בתיק החדש והן לגבי היתרה שנותרה מהתיק הקודם. סבורני כי יש לאמץ פרשנות זו שכן הינה פרשנות סבירה בנסיבות העניין. כמו כן, כפי שנקבע ברע"פ 5074/06 חפיפה מסוג זה של תקופות מאסר היא

אפשרית גם כאשר דרכי ריצוי עונש המאסר הן שונות - מאחורי סורג ובריאח ובעבודות שירות. אולם בכל הנוגע לדרך ריצוי המאסר החפיפה היא בלתי אפשרית מעשית.

בכל הנוגע לטענות בדבר פגמים שנפלו בשימוע ובהחלטת המשיב, אינני מקבל את טענות ב"כ העותר כי נפל פגם בשימוע שנערך ובהחלטת המשיב מאחר שלא הועבר לידי ב"כ העותר מסמך המתעד את דו"ח המעסיק, שכן, ככל הנראה מדובר במסמך שלא ניתן היה להעבירו לידי ב"כ העותר ואינני סבור כי יש להתערב בשיקולי המשיב לעניין זה. בנוסף אין לקבל את טענת ב"כ העותר כי נפל בשימוע פגם בשל צורת ההחלטה של המשיב על גבי טופס והנימוקים שפורטו בטופס ההחלטה או בשל העובדה שנותן ההחלטה הסתמך על המלצת הגורמים שערכו את השימוע. לא ניתן לקבוע בנסיבות העניין כי המשיב לא שקל את השיקולים הרלוונטיים או לא נימק את החלטתו באופן שנפל בהחלטה פגם המצדיק התערבות.

בנסיבות העניין אין לקבל גם את הטענה כי המדינה מדברת בשני קולות כאשר מחד התובע בתיק החדש מסכים לריצוי עונש המאסר בעבודות שירות ומאידך הממונה על עבודות השירות אינו מסכים לריצוי יתרת המאסר בתיק הקודם בדרך של עבודות שירות. לאחר שעיינתי במסמכים שהוצגו לעיוני אני קובע כי יש לקבל את טענת המשיב כי הממונה על עבודות השירות לא דיבר בשני קולות וגם בהליך אשר נוהל בתיק החדש התקבלו חוות דעת שליליות המתריעות נגד מתן אפשרות לעותר לרצות את העונש בתיק החדש בדרך של עבודות שירות. בנסיבות העניין אמנם התובע הגיע להסכמה עם ב"כ הנאשם (העותר כאן) בתיק החדש שלפיה ירצה העונש בדרך של עבודות שירות, אך ההסכמה היא בכפוף לחוות דעתו של הממונה על עבודות השירות, אשר, כאמור, מסר חוות דעת שליליות לעניין ריצוי העונש בתיק החדש על ידי העותר בדרך של עבודות שירות.

כפי שנכתב גם בע"א (חיפה) 278/06 **שעאבן פאדי נ' הממונה הארצי על עבודות השירות** (החלטה מיום 21.6.06), שיקול דעתו של הממונה על עבודות השירות בעניין הפקעת עבודות השרות בתיק הראשון, אינו כפוף לשיקול דעתה של הפרקליטות או התביעה במסגרת ניהול תיק פלילי זה או אחר מאוחר יותר. השיקולים אשר הנחו את התביעה בגיבוש הסדר הטיעון בתיק החדש, אינם מחייבים את הממונה על עבודות השירות, שתפקידו לפקח במסגרת מנגנוני שב"ס על כללי התנהגות ומשמעת של עובדי השירות.

סיכום:

בסיכומי של דבר, בענייננו, מאחר שהמשיב שב ובחן את עניינו של העותר ולא ניתן לקבוע כי החלטתו הינה בלתי סבירה בנסיבות העניין, כמפורט לעיל, הנני מורה כי אין מקום להתערב בהחלטת המשיב ועל העותר לרצות את עונשו בתיק שבנדון מאחורי סורג ובריאח.

עם זאת, אני מורה כי תקופת המאסר מאחורי סורג ובריאח שירצה העותר בגין התיק הקודם תהיה בחופף לתקופת המאסר שנגזרה על העותר בתיק החדש, כך שהעותר ירצה בתיק החדש את תקופת המאסר שנגזרה עליו בדרך של עבודות שירות בהפחתה של ימי המאסר שירצה בתיק הקודם על פי החלטת המשיב.

ניתן היום, י' כסלו תשע"ו,
22 נובמבר 2015,
במעמד הצדדים ובאי
כוחם.
ר' שפירא, ס. נשיא